

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:

http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director general: Vicent Sanchis.

Director de continguts: Àlex Milian.

Coordinadora: Sumpsi Palau.

Redacció de València: Víctor Maceda i Violeta Tena.

Redacció de Barcelona: Gemma Aguilera i Lluís Bonada.

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Ana Vanesa Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora, Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala, Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Salvador Cot, Martí Domínguez, Jaume Fàbrega, Llibert Ferrí, Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronot (*Moscú*), Erena Calvo (*Rabat*), Macià Claramunt (*Castelló*), Raquel Correa (*Brussel·les*), Míriam Díez (*Roma*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla Fibla (*Amman*), Ricard González (*Washington*), Victòria Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Federico Rivas (*Buenos Aires*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma C. Serra (*Berlín*), Maria Josep Siscar (*Ciutat de Mèxic*), Miquel Toran (*Pequín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés, Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupí, Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M. Oleaque, Roger Padrós, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos, Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca Juan, Sara Roca i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: Agència Efe, Tina Bagué, Fer, José Luis Iniesta, Salvador Llosà, Toni Payà, Jordi Play i Prats i Camps.

Disseny: Ana Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.: 932 384 262.

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Rotimpres.

Aiguaviva (Gironès).

Dipòsit legal: V-853-1984.

D'un temps, d'un país

Tota la costa mediterrània ha viscut, durant les dues darreres dècades, un terratrèmol urbanitzador i especulatiu. Les reformes legislatives que va propiciar el govern de José María Aznar encara van animar més la febre immobiliària. El País Valencià, Catalunya i les Illes Balears, per la seua situació geogràfica privilegiada, es van situar a l'epicentre del volcà. Les promocions urbanístiques es van disparar per tot el litoral. I, de manera inevitable, tota aquella activitat desbocada va comportar també innombrables casos de corrupció entre promotors, intermediaris, comissionistes i responsables municipals i partits polítics. Convé destriar en tot aquest formiguer, perquè és cert que hi ha hagut de tot. Des de gent més honesta que ha rebutjat d'entrar en el deliri de les adjudicacions arreglades i les comissions, passant per casos en què només hi havia en joc el finançament dels partits, fins al profit personal d'aquells que remenant l'oli se'n van untar ben untats els peus i les mans.

Els casos de corrupció es van anar acumulant, sobretot al País Valencià i a les Illes Balears, però també a Catalunya, i ara el nombre d'acusats en diferents sumaris gairebé formen una enciclopèdia. L'acció lentíssima de la justícia espanyola fa aflorar cada dia nous casos i implicacions que, en realitat, responen a una època que ha passat, per sort i també per desgràcia. Per sort, perquè la costa mediterrània presenta els senyals terribles d'una autèntica devastació. Per desgràcia, perquè les dues dècades prodigioses van comportar igualment un creixement econòmic que ara ha quedat tallat en sec sense que ningú haja estat capaç de substituir aquell model delirant per un altre de mínimament solvent.

Pel camí, entre les destrosses, ha quedat ferit de mort també el prestigi de la política. Els dirigents i els líders dels grans partits van ser incapaços de frenar d'arrel tot aquell deliri i ara tot es confon. Les víctimes de la crisi, els centenars de milers de persones desesperades que han engreixat les cues de l'atur, han arribat a la conclusió que "els polítics" —en genèric— en són els únics i grans responsables. És obvi que cal una regeneració del model polític. Tan òbvia és aquesta necessitat com la convicció que no serà gens fàcil. D'entrada, perquè les direccions dels partits i els seus líders no accepten assumir els canvis necessaris que s'haurien de reflectir en una llei de finançament que ja no deixara lloc al dubte. I encara, perquè l'opinió pública no està disposada a donar-los cap marge de confiança més. Però sense aquesta reforma, política i moral, els riscos de trencadissa del sistema augmenten cada dia que passa.

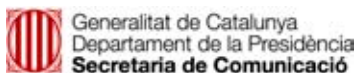
Als nostres lectors

L'amo del sud

Publiquem aquesta setmana un llarg reportatge sobre el cas d'Àngel Fenoll, exemple gens modèlic d'una relació viciada entre empresa privada i servei públic. No s'entén la política del sud valencià sense les interferències d'aquest presumpte empresari, que va passar en pocs anys de recollir ferralla a adjudicar-se sense concurs la recollida del fem a la costa d'Oriola i a tenir-hi un abocador il·legal. A través de l'extorsió també va provar de treure profit del pla de residus comarcal. El seu *modus operandi* ha provocat la dimissió d'un president de la Diputació, acusat de corrupció, i l'encausament de diversos alcaldes oriolans, fins i tot d'Alacant. Aquest estil, que perdura, té terribles complicitats en una societat disposada a condemnar els polítics però també a salvar els espavilats que els corrompen.

Amb el suport:

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímica, electroòptica, magnètica, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.